

sygeplejerske, jordemoder, farmaceut, tandlæge, dyrlæge og arkitekt).

Der er heller ikke pligt til at høre centret, hvis en kompetent myndighed inden for de generelle EF-direktivers område følger direktivernes generelle udgangspunkt om umiddelbar anerkendelse af eksamensbeviser, der i hjemlandet kvalificerer til udøvelse af et erhverv, som er lovreguleret i Danmark. De generelle EF-direktiver omfatter to situationer: Dels tilfælde, hvor adgang til at udøve et lovreguleret erhverv er betinget af en bestemt uddannelse erhvervet i hjemlandet, dels tilfælde, hvor adgang til et lovreguleret erhverv udover krav om en bestemt uddannelse også er betinget af en gennemført praktik- eller turnusperiode e.l. Det sidste gælder fx på advokatområdet, hvorfor en advokat fra et EU- eller et EØS-land vil være omfattet af direktiv 89/48/EØF (1. generelle direktiv), hvor Justitsministeriet som den kompetente myndighed efter fast praksis anerkender eksamensbeviser fra hjemlandet. Advokatfuldmægtige fra EU- eller EØS-lande er derimod ikke omfattet af de generelle direktiver, da beskæftigelse som advokatfuldmægtig ikke er et lovreguleret erhverv i direktivernes forstand og som sådan heller ikke omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, jf. afsnit 3 i de almindelige bemærkninger.

Undtagelsen fra høringspligten vil tilsvarende være relevant i den situation, hvor en kompetent myndighed på grund af tidligere erfaringer med ansøgere med samme uddannelse fra samme land på forhånd ved, at uddannelsen kan sidestilles med den danske tilsvarende uddannelse. Stk. 2, nr. 1, kan også tænkes anvendt i sammenhæng med, at centret, efterhånden som dets vurderingspraksis udvikler sig, udsender generelle retningslinier om, at bestemte uddannelser automatisk vil blive sidestillet med bestemte danske uddannelser. I alle tilfælde forudsætter anvendelsen af denne undtagelse fra pligten til at høre centret, at det ud fra ansøgningen entydigt kan fastslås, hvilken dansk uddannelse den pågældende ønsker sine udenlandske uddannelseskvalifikationer sidestillet med.

Hvis udøvelse af et lovreguleret erhverv efter lovgivningen er ufravigeligt betinget af, at ansøgeren har en dansk uddannelseskvalifikation, skal der efter § 2 a, stk. 2, nr. 2, heller ikke indhentes en vurdering.

Det samme vil efter § 2 a, stk. 2, nr. 3, være tilfældet, hvor visse udenlandske uddannelseskvalifikationer fra bestemte lande kan opfylde lovgivningens krav, fx i tilfælde hvor kravet om, at ansøgeren har en dansk uddannelseskvalifikation efter lovgivningen kan fraviges i medfør af et EF-direktiv, men hvor ansøgeren ikke har erhvervet sin kvalifikation i et land, hvis uddannelseskvalifikationer kan anerkendes efter

en sådan regel, eller ikke opfylder betingelsen om statsborgerskab i et EU- eller et EØS-land. Det gælder fx personer, der har opnået beskikkelse som advokat i et 3. land. Reglen finder tilsvarende anvendelse i andre tilfælde, hvor det uden en vurdering af uddannelseskvalifikationens indhold på baggrund af forhold, som det ikke giver mening at henvide den pågældende ansøger til at berigtige, fx for høj alder, er udelukket at tillade ansøgeren at udøve det lovregulerede erhverv.

I § 2 a, stk. 3-6, er indsat bestemmelser, der giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om hel eller delvis fritagelse af en kompetent myndighed fra pligten til høring efter stk. 1. Muligheden for at fritage myndigheder fra høringspligten vil blive anvendt i de situationer, hvor en myndighed i kraft af en redegørelse for myndighedens procedurer, kriterier og praksis i forhold til vurdering og anerkendelse af udenlandske uddannelseskvalifikationer og ved årlige indberetninger om myndighedens afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv har godtgjort, at myndighedens praksis m.v. er tilstrækkelig med henblik på at sikre personer med udenlandske uddannelseskvalifikationer anerkendelse af disse kvalifikationer. Nogle myndigheder træffer afgørelse om adgang til udøvelse af flere lovregulerede erhverv. Fritagelse for høringspligten kan ske i forhold til nogle af eller samtlige de erhverv, der hører under en myndighed. For hvert erhvervsområde forudsætter en fritagelse, at myndighedens praksis m.v. vurderes at være tilstrækkelig med henblik på at sikre personer med udenlandske uddannelseskvalifikationer anerkendelse af disse kvalifikationer.

Formålet med bestemmelserne om fritagelse for høringspligten efter stk. 1, er at give mulighed for, at kompetente myndigheder, som allerede har tilvejebragt tilstrækkelige rammer for afgørelser om udlændinges adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, kan fortsætte med at træffe disse afgørelser uden på forhånd at involvere centret. Der findes eksempler på, at kompetente myndigheder har etableret så velfungerende vurderings- og anerkendelsesordninger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gribe ind i disse. For de maritime uddannelser under Økonomi- og Erhvervsministeriets område er der fx en fleksibel og hurtig anerkendelsesordning, der også sikrer en sammenhængende afklaring af ansøgernes uddannelses- og erhvervs-kvalifikationer med et væsentligt element af afklaring af ansøgernes reelle kvalifikationer. Der er tilsvarende under Indenrigs- og Sundhedsministeriets område etableret en sammenhængende ordning for anerkendelse af læger fra 3. lande. Ordningen sikrer